

Elektronische apparatuur voor mollen- en woelratbestrijding ondeugdelijk

Regelmatig verschijnen in vakbladen berichten over het bestrijden of verjagen van mollen en woelratten met behulp van elektronische apparaten die ultrasone (voor het menselijk oor niet hoorbaar) trillingen opwekken. Als regel komen deze berichten voort uit reclame door verkoopfirma's. Het is ongetwijfeld zo dat deze apparaten ook aandacht trekken omdat het hier gaat om een niet-chemische wijze van bestrijden. Hoe sympathiek dat ook mag zijn, voor een teler is zoiets alleen interessant als het ook echt werkt en dat nu is de grote vraag!

De Plantenziektenkundige Dienst (PD) en enkele buitenlandse instanties hebben onderzoek gedaan naar de werking van dergelijke apparaten tegen ratten en muizen in gebouwen. Hierbij bleek dat wanneer er al sprake was van werking, deze van heel korte duur is. De ratten en muizen wennen snel aan de ultrasone trillingen. Bij de toepassing tegen mollen en woelratten moesten we het tot nu toe doen met wat terloopse waarnemingen door gebruikers. Daar de dieren ondergronds leven en bovengronds niet altijd tekenen van activiteit zijn waar te nemen, is hierop geen gefundeerd oordeel te baseren. Twee deskundigen op het gebied van de woelratbestrijding, H.J. Pelz en H. Gemmeke te Münster, Duitsland, beproefden nu onlangs de werking van zo'n apparaat in het veld tegen woelratten. Het ging om een apparaat van Oostenrijkse origine „Vole Run“ geheten. Dit apparaat bestaat uit een kastje met een staaf (sonde), die in de grond wordt gestoken. De frequentie van de trillingen ligt net boven het niveau dat hoorbaar is voor het menselijk oor. In een oppervlak van 1200 m² rond het apparaat zouden dieren in paniek vluchten.

Of deze bewering juist is, werd onderzocht in een proef in een ren. De dieren waren voorzien van een zendertje, zodat hun bewegingen goed te volgen waren. Het bleek dat als het apparaat gedurende 14 dagen vlakbij het nest werd geplaatst, dit voor reeds aanwezige dieren geen aanleiding was om het nest te verplaatsen en ondergronds aangeboden voedsel werd gewoon genuttigd. In een andere proef was al een apparaat geplaatst, voordat de dieren vanuit een aangrenzende ren toegang werd verleend. De dieren legden op normale wijze hun gangen aan. Er werd in deze proeven dus geen enkele aanwijzing van enig effect verkregen.

Onze conclusie kan dan ook niet anders luiden dan dat dit apparaat ondeugdelijk is en dat naar onze verwachting soortgelijke apparaten eveneens ondeugdelijk zullen zijn.

Wageningen, Plantenziektenkundige Dienst/
Consulentschap in Algemene Dienst voor de Gewasbescherming